

ПРОТОКОЛ

№ 9

гр. Смолян, 17.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: *
Съдебни *
заседатели:

при участието на секретаря *А.а
и прокурора Т. Ив. Н.

Сложи за разглеждане докладваното от * Наказателно дело от общ характер № 20225440200013 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

*, редовно призована, се представлява от районния прокурор Т. Н..

Подсъдимият А. Е., редовно призован, се явява лично и със защитника си адв. Ч. П., редовно упълномощен.

Подсъдимият Б. У., редовно призован, се явява лично и със защитника си адв. Г. К., редовно упълномощен.

Частният обвинител С. С., редовно призован, се явява лично и с повереника си адв. М., редовно упълномощен.

Свидетелят Е. Б. У., редовно призован, се явява лично.

Прокурор Н.: Да се даде ход на делото.

Адв. М.: Считам, че няма пречка да бъде даден ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Адв. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Сне се самоличността на явилия се свидетел, както следва:

***

Съдът **РАЗЯСНИ** на свидетеля Е. У. правото да откаже да даде показания на осн.чл.119 НПК.

Същият заяви, че желае да свидетелства.

На свидетеля се **НАПОМНИ** наказателната отговорност по чл.290 от НК, като същият обеща да говори истината.

Свидетелят Е. У.: Познаваме се с пострадалия С. С. от много отдавна. В приятелски отношения сме с него. Жена ми и жена му са втори братовчедки. Бяхме на почивка с жена ми, ноември месец 2019 г., когато след 00.00 ч. вечерта звънна телефонът на жена ми. Обади се жената на С. С.. Жена ми ме събуди и ми каза: „Стани! Нещо е станало между С. и Б.. * звъни.“ Казах на жена си: „С. и Б. са първи приятели. Какво може да се случва?“. Легнахме си. Събрахме багажа и сутринта тръгнахме да се прибираме. Обадохме се по село и разбрахме, че е станало нещо и че С. е в болница в Пловдив. Минахме през болницата в Пловдив. Видяхме се със С.. Там бяха жена му, сина му, *, племенничката му *. Попитах С. какво е станало. Той отговори: „И аз не знам какво стана, *. Да бяхме по-млади да сме делили жена, а то... От ловджийски мохабет та стана една.“ С. каза, че с Б. са паднали от стълбите и каза: „Нека Б. да каже кой ме удари. Не може да е Б.. Той ми помогна да си тръгна. Аз си тръгнах и някой ме пресрещна и ме удари с крак. Искam Б. да каже кой ме удари. Не може да е Б., някой ме удари друг.“ Питам дали има нужда от нещо, като му казах, че имам познати доктори, лекари и ако има нужда да съдействаме. Той каза, че ще се оправят. Това беше. Тръгнахме от болницата. После имах работа след два дни в Пловдив и отново отидох и видях С. в болницата. Тогава пак повтори същото: „Б. да каже кой ме удари.“ С мен нямаше никой друг този път, като отидох. Мисля, че бях сам. Със С. мисля, че беше жена му. Държали сме поС.но връзка по телефона със С.. Обади се и неговият кум- * С., и с него отидохме да видим С. в дома му. Един ден ми се обади * и ми каза да отидем да видим С.. * ми каза, че С. нещо му се сърди, но да отидем да го видим. Отидохме да видим С.. Срегнахме се, седнахме, пихме кафе, говорихме. Оттогава не съм се срещал със С. С.. Срещали сме се случайно по улиците, на погребение и други. Продължаваме да се срещаме. Говорил съм със сина си. Обадох се на Б.. Той беше в полицията. Вечерта на инцидента, когато С. се обади по телефона, не съм звънял на сина ми, като знам отношенията им, не можах да повярвам. На следващия ден се обадох на Б.. Той беше в полицията. Говорихме, попитах го какво е станало. Той каза: „Нищо. Излезнах навън, защото със С. имахме ловджийски спор. Той залитна да падне. Аз го хванах, да не падне, но паднах с него.“ За спора той каза, че са имали ловджийски, майтапчийски спор, но С. се разсърдил, не го е взел на майтап, и са излезнали да се разберат. Синът ми

каза, че не го е удрял, нито е видял кой го е ударил. Не съм питал сина си дали знае, както попита и С., кой го е ударил. Никога не съм го питал кой е ударил С.. Той си ми каза в началото, че не го е удрял и не знае кой го е ударил. Какво да го питам повече? Не съм бил там, за да знам какво се е случило, че С. е бил в това съС.ие. Говоря истината. С. е тук. Нека каже. Мисля, че в болницата ми каза, че тъкмо щял да върви за операция на дискова херния и се е подготвил за тази операция, а какво се е получило. Не съм предлагал пари и финансова помощ на С.. Само му предложих, че имам доктори, познати лекари, които могат да му помогнат, ако иска. След образуването на наказателното производство не съм разговарял със С.. Само тези, за които казах, са били разговорите ми с него.Познавам А. Е.. Той е в приятелски отношения със сина ми. Не мога да кажа от кога са приятели. Не знам. Той работеше при нас като шофьор. * работеше във фирмата на сина ми като шофьор. Не мога да кажа в кои години, не знам. Сега не работи там. Не знам * дали е ловец. Б. не ми е казвал * вечерта, когато е станало С.тието със С., да е бил там. Синът ми не ми е казвал, че С. го е удрял тази вечер. Познавам * С.. Той ми е голям приятел на мен. На С. е братовчед и кум. Имало е случай с * да сме ходили при С., след като го изписаха от болницата. Не е ставало въпрос С. да бъде обезпечен с някакви средства. Говореше се за други пари между * и С.. В болницата, когато видях С., имаше видими наранявания по лицето. Между моето семейство и * Е. няма родство.

След разпита свидетелят напусна залата.

Съдът **ДОКЛАДВА** на страните постъпилите справки за съдимост на двамата подсъдими А. Е. Е. и Б. Е. У. от 20.09.2023 г.

Прокурор Н.: Запозната съм с постъпилите справки за съдимост на името на подсъдимите. Не възразявам същите да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото. Нямам други доказателствени искания на този етап.

Адв. М.: Няма пречка да се приобщят постъпилите справки за съдимост на името на подсъдимите към материалите по делото.

Адв. П.: Запознати сме с постъпилите справки за съдимост. Да се приобщят към материалите по делото. Нямам други доказателствени искания на този етап.

Адв. К.: Не възразявам постъпилите справки за съдимост да се приобщят към материалите по делото.

Доколкото в днешно съдебно заседание бяха докладвани постъпили справки за съдимост на името на А. Е. и Б. У., ще следва същите да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото, както и материалите по ДП №426/2019 г. по описа на РУ- Смолян- 3 тома и затова съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА И ПРИОБЩАВА към доказателствата по делото справка за съдимост на името на А. Е. У., изготвена на 20.09.2023 г., справка за съдимост на Б. Е. У., изготвена на 20.09.2023 г., материалите по ДП №426/2019 г. по описа на РУ- Смолян- 3 тома.

Съдът ЗАПИТА подсъдимите дали желаят да дадат обяснения по обвинението.

Подсъдимият Б. У. : Ще дам обяснения. Помня, че същият ден бяхме на лов в с. *. Денят беше октомври месец, точната дата не помня. Бях си поканил гости от Смолян, които да ловуват заедно с нас, след което правихме откриване на груповия лов за едър дивеч в ресторанта в селото. Всичките, четиримата бяхме там. В ресторанта бяхме много повече хора. Имаше гости от * и другите села. Ние основно си бяхме четиримата. Имаше и музика, която свиреше. След лова ние се преоблякохме вкъщи и слезнахме към ресторанта. Там седнахме на една маса, с гръб към музиката бяхме и почнахме да пием. Впоследствие имаше танци, хора. Бяхме пили по някоя и друга ракия и някои от колегите започнаха да си тръгват. С. стоеше сам на тяхната маса. Тази вечер С. стоеше на масата сам. Отидох да го приканя да седне на нашата маса, да не стои сам. Започнахме да говорим на тема лов. Кой, колко изпуснал, кой, колко прасета ударил, ловни неща. Лека-полека започнах да го избивам на бъзик, че много изтърваше, като беше в нашата група, а сега в * по-добре ли е. Последно, като беше при нас, беше изтървавал. Той започна да се изнервя и да ми повишава тон. Седнах си на мястото. После играхме хора. Водех хорото със знамето на групата. Минавайки покрай него, го закачих със знамето и му казах да дойде на хорото. Това беше байрактарско хоро. Танцувайки, той стана и нещо ме изблъска. Не помня точно какво беше. Видях, че е афектиран и изнервен, отидох и си седнах. Сkochиха около нас хора. Мислех, че ще се бием. Поразбутахме се. Между нас застанаха други момчета. Отидох и си седнах, и си пиехме. Мисля, че С. веднъж стана, ходи си, после пак се върна. Така няколко пъти. Мина, не мина време и казаха, че си е отишъл, после пак се връщаше. В един момент излезнах навън и го гледам, че стоеше пред ресторанта. Прегърнах го и попитах защо се изнервя, като всичко е в рамките на бъзиците и че всички сме изтървавали прасета. Той взе да ме блъска и да ми вика да се махам, че съм боклук. Говорихме си, като го бях прегърнал. Моята ръка беше на неговото рамо. Той направи движение да се махне от мен и стъпвайки назад започна да пада. Аз го държах с едната ръка, опитвайки се да го задържа. Скъса му се коженото яке и му остана в мен. Никой не спомена якето на С.. Изобщо го няма това яке като веществено доказателство. Падайки и аз залитнах, стъпих отстрани на него,

той се търкаляше и може да стъпнах върху него. Аз паднах отстрани на стълбището в тревната площ, а той падна на площадката, която е по нанадолу. Започна да стене. Попитах го какво стана, ударил ли се е. Той започна да ми говори в смисъл, че съм го пребил и потрошил. Не помня точните му думи. Още не бях станал и * и други хора започнаха да идват, да светят с телефони. С. искаше телефон да звънне на 112, като казваше, че съм го пребил и претрепал. Тогава тръгнах да му помагам да стане. Мисля, че седна тогава на площадката. Беше много тъмно, не видях какво му е със С.ието. * дойде и светна с телефона и каза: „Б., какво стана? Няма му окото. Какво направихте?“ Видях, че окото на С. беше затворено и че е насинено. Беше започнало да му се затваря. С. започна да крещи, да ме обижда и аз реших да си тръгвам. Влезнах в ресторанта и казах на гостите ми, които бяха вътре, да си ходим и се прибрахме. Легнахме си, бяхме заспали дори. Не помня в колко часа дойдоха, звъняха и чукаха по вратата полицаите. Една камара полицаи дойде. Все едно сме направили убийство. Там беше *. Разпита ме. Познаваме се. Каза да се облечем и да отидем, да дадем обяснения. Впоследствие ни и задържаха. От там нататък го знаете. Вън бяхме само аз и С.. А. е бил вътре в ресторанта. А. се появи навън вече, като бяхме паднали. Аз бях някъде в тревата. Най-вероятно З. е излизал във времето, като сме падали, защото в момента, в който започнаха да се виждат светлини, З. говореше вече. Вън бяхме само аз, С. и З. С.. Е. беше вътре в заведението и излезна, като отидох да го взема, да си тръгваме. Всичките ми гости, тримата бяха на масата в ресторанта. Те бяха трима. Те и не танцуваха много, защото като гости се чувстваха неудобно. Така предполагам.

Прокурор Н.: Относно местоположението на Е. е налице прот*речие с обясненията на обвиняемия, които същият е дал в хода на досъдебното производство пред защитника си, адв. К., като Ви моля на основание чл.279, ал.2, във вр. с ал.1, т.3 да се прочетат обясненията на обвиняемия, дадени в хода на досъдебното производство, относно точното местонахождение на Е. по време на нанасяне на повредата на С..

Подсъдимият Б. У.: Не си спомням кой е дал сигнала на тел. 112. Ние си тръгнахме преди това. Бяхме аз, Е., М. и *. Отидохме вкъщи. Не изчакахме да дойде „Бърза помощ“. Видимо, лично за мен това, което видях, беше само едно затворено око. После казаха, че имало и кръв. Аз не съм видял да е имало кръв. Не помня да е имало кръв. След това се върнах в ресторанта, без да седам, и си тръгнахме с гостите. Анцунгът, с който бях облечен, го предадох още вечерта. С това, което бях облечен, тръгнах към полицията. Горнището от анцунга беше в нас. Не помня къде е останало. По него нямаше кръв от С.. Баща ми и майка ми ги нямаше. По принцип

живея в гр. Смолян. Във * отидохме да пренощуваме. След това ни взеха с полицията. Закараха ни по болници, разпити през деня и ни задържаха. Не съм осъществявал контакт след това със С., дори и чрез трети лица. Нямам идея защо обвинява нас. Предполагам заради финансово обезпечение. Не знам защо вмъква А. Е., като няма никакви вина момчето. Вечерта на 19.10.2019 г. се играеше хоро. С. не е бил на хорото. Аз бях на хорото. Всеки може да интерпретира нещата по негово си виждане. Казах, че водих хорото, носех знамето отпред и го погалвах с ресните, минавайки, подканвах С. да стане да играе хоро с мен. Не съм го удрял с дървената част на знамето. Нямамо е момент, в който да съм удрял С. с глава. Абсолютно, не. Нямам спомен той да ме е удрял. Впоследствие хората ми казаха, че е посегнал да ме удари и ме е ударил в тила или бузата. Бяхме пийнали. Аз не съм го възприел това като удар, а като бутаница. Отидох и си седнах. Има двама свидетели, които твърдят различни неща, от това, което другите твърдят. Не съм го виждал след падането С.. Същата вечер бях употребил алкохол. Бяхме пили ракия, четири- пет. За падането пред ресторанта обясних. Ние бяхме отгоре на площадката, стълбите ни се падаха вдясно. Когато бяхме отгоре, С. беше с гръб към стълбите. Бях го прегърнал. В момента, в който се опита да се отдръпне от прегръдката ми, стъпна назад, загуби равновесие и започна да се търкаля. Аз стъпих на едната стълба, после може да съм стъпнал на него и паднах отстрани в тревната площ. Нямаше второ падане. Откъсна се част от коженото му яке. Не си спомням да е било елек, а е било кожено яке. Не може да дойде октомври месец с елек. Бях облечен с екип на националния отбор по футбол. Бях с тъмна, синя, памучна тениска на националния отбор. В. Н. я познавам. Тя е певица, народна певица. Лично аз нямам отношения с нея. Нямам конфликти с нея и проблеми. Свирила е два-три пъти на мохабетите ни с оркестъра и от там се познаваме като певица. Познавам А. М.. Нямам отношения, лични, с нея. Познавам и В. Я.. Тогава ни свиреха за четвърти път може и за повече. Същите знаят откъде идва бакшишът и си ме уважават доста. В. е майка на малката певица. Стана ми ясно, че големият син на С. е ходил да ги взима, за да ги докара на разпитите пред съда като свидетели. Това го каза ръководителят на оркестъра тук пред съда. От там го знам. Съпругата на С. казваше, че е бил неподвижен, с месеци на легло, а всъщност след 10-20 дни С. беше на лов с групата на *, като има документи за това. Зададох си въпроса: Как с четири счупени ребра е на лов. Бях на лов с група * и помня, че С. караше джипа. Двамата се срещнахме на един завой и се разминахме. Стана ми интересно как в такова тежко състояние е на лов в гора с трудно пресечен район. Имам информация, че в райковската дружинка има отстреляно прасе от него с влошаване на зрението му. Това може да се установи с бележките, където се вписва кой ден и дата, кой е

ловувал. Говореше се навсякъде по с. *, че С. е с четири счупени ребра и затова аз, 20 дни след случката, когато го видях на лов, бях изненадан. Той си караше джипа, даде назаден, разминахме се. На бат С. му се носи лоша слава. В момента, в който може да закачи пари през съда, започва да води дела. Аз бях в ситуация, в която се учудих, защото след падането, без да съм го докоснал, той започна да вика: „Ти ме утрепа, ти ме уби.“. Не искам да разказвам за другите дела, които е водил. Поне два пъти се случва да излиза от едната заседателна зала, докато чакаме ред за настоящото дело. Дори единият път беше с жена му. Излезе от залата, в която сме, и влезна в другата зала. Много хора ми казваха да отида, да се извиня, да се разбере, да видя, да го почерпя. Аз какво съм направил, за да ида. Ако се чувствам виновен, че съм го ударил, бих отишъл, но аз не се чувствам виновен. * Е. е работил във фирмата при мен доста отдавна като шофьор, преди седем години. От там се познаваме и от там ни е приятелството. Вече не работи там. Към момента на инцидента не работеше там. При мен е работил във „*.

Адв. М.: Намирам искането на прокурора за прочитане на обясненията на подсъдимия, дадени в хода на досъдебното производство в присъствието на адв. К. за основателно. Моля да го уважите. Поддържам искането на прокурора

Адв. К.: Предоставям на съда.

Адв. П.: Намирам направеното искане от прокурора за неоснователно, поради което моля да се остави без уважение. Пзовавам се на чл. 279, ал. 3 от НПК и затова не давам съгласие за четене на обясненията, дадени в хода на досъдебното производство.

Прокурор Н.: Моля да имате предвид, че искането ми е на основание чл. 279, ал.2, вр. ал.1, т.3 НПК, а не т.1 и т.2.

Адв. М.: Поддържам казаното от прокурора.

Съдът счита, че следва да уважи направеното искане от районния прокурор за прочитане обясненията на подсъдимия, дадени по досъдебното производство в присъствието на неговия защитник по протокол за разпит на обвиняем от 07.12.2021 г., находящи се на л.53, том III от ДП. Искането се явява основателно, тъй като са налице предпоставките по чл. 279, ал.2 вр. ал.1, т.3 от НПК, а именно между обясненията, дадени в досъдебното производство и обясненията на съдебното следствие има съществено противоречие, касаещо изложеното от подсъдимия Б. У. за това къде е бил другия подсъдим А. Е., когато е пострадал Сл.С.- въвн или извън ресторанта. Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА обясненията на подсъдимия Б. У. на основание чл. 279,

ал.2, вр. ал.1, т.3 от НПК, дадени по досъдебното производство в качеството му на обвиняем, находящи се на л. 53, том III.

Подсъдимият У.: Беше тъмно. Доста хора излезнаха в куп. Кой, какво е помагал, нямам идея, но като се върнах вътре в ресторанта А. Е. беше на масата. Беше много тъмно. Дойдоха 7-8 човека след * и на стълбите имаше много хора. Имаше жени, мъже. Тръгнах да помагам на С. С., но З. беше преди мен и той му помагаше нещо. Е. не съм видял да помага на С., защото имаше доста хора и беше тъмно. Нямах наранявания от падането. Паднах на краката. Същата вечер бях прегледан от лекар. Преди да ме вкарат в ареста, ме гледаха. Падайки, С. падна с главата напред и аз, стъпвайки отдясно, да не стъпна върху него, стъпнах на едната стълба. Крака ми се изви и паднах и аз. Не съм паднал по стълбите. С. се претърколи по стълбите. С. се търкаляше по стълбите, не падна от площадката по тревата. Стълбите бяха вдясно от площадката.

Подсъдимият Е.: Ще давам обяснения. Като се откри ловът, се чухме следващата седмица с М., * и Б., да отидем на * на лов. Разбрахме се да отидем на лов следващата седмица. Отидохме на лов. През деня ловувахме. Не знаехме, че ще има банкет вечерта. Предложиха ни да останем на банкета вечерта. Ние останахме. Отидохме до къщата на Б., оставихме си багажа, колите и всичко. Слезнахме отдолу в ресторанта. Седнахме на П-образна маса, като масата беше на тъгъл, ние бяхме с гръб и дансигът беше зад нас. Наредихме се с гръб към оркестъра и към дансинга. Мохабет, ядохме, пихме. Играха се хора по вътре. Ние не ставахме, защото познавахме Б. и четири-пет човека. Аз лично познавах малко хора. До тогава не познавах С. С.. До ден-днешен не го познавам и съм нямал личен разговор с него. Дори тогава не знаех кой е С. С.. След това разбрах. Ставаше Б., М. и * не ставаха. По едно време Б. се върна и каза да си ходим, да си тръгваме. Беше към 23.00-00.00 ч., не знам точния час. Вън, като излезнахме, имаше много хора. Имаше един коридор, където имаше хора. Навън имаше хора, но ние нито ги познаваме, нито нищо. Тръгнахме нагоре. Напред вървяха * и Б. пред нас, а отзад бяхме аз и М.. На Б. къщата е на върха на селото. Вървахме доста време, докато стигнем. Влезнахме вътре в къщата, затворих вратата и заключих, след което легнахме. По едно време се звънна на звънеца. Станахме, облякохме се и ни откараха за обяснения, след което ни задържаха. * е Е. К.. М. А. е другият човек. Не съм разбрал, че С. е пострадал. Като вървахме нагоре към къщата, не знаех. Като дойдоха от полицията, казаха, че са се сбили хора в ресторанта, като казаха, че се говори за Б. и С., че нещо е станало между тях. Ние бяхме с гръб към дансинга. Б. не съм го виждал през цялото време, защото ставаше да танцува, седаше, а аз бях с гръб към дансинга. За напрежение вътре в

ресторанта, докато се играеше, не съм разбрал по никакъв начин. Не познавах до този момент С. С.. В ареста разбрах за С. С.. Не съм му помагал да стане на пострадалия, след като е паднал. На никого не съм помагал. Излезнах с М., Е.. Отвън беше З. и други хора, които не познавам и си тръгнахме. Не сме говорили вечерта с Б. за това. Той вървеше напред с *. Той беше в една стая с * и си влезнаха в стаята. Ние с М. си влезнахме в нашата стая. Заклучих. Всичко беше нормално. Б. беше облечен с анцуг на национала. Звъннаха на вратата. Не помня дали аз отворих вратата, но директно полицаят влезе вътре. Не са ни чакали отвън, да се обличаме и преобличаме. Полицайте директно влезнаха. Б. беше облечен по същия начин, както и на С.рането долу. След това, като говорих с Б., той каза, че са паднали отвън. Бяхме вътре тогава. Б., като каза да си тръгваме, ние станяхме и тръгнахме да излизаме. Отвън имаше много хора. Излезнахме и си тръгнахме. Не съм виждал по С. С. да има кръв. Той не ми е бил в пространството, да го забележа. Даже аз не съм го видял. Не съм го видял в коридора. Към 23.00-00.00 ч. си тръгнахме, но не мога да посоча точен час. Заедно с Б. си тръгнахме. Прибрахме се пеша. От ресторанта до къщата на Б. е около 700-800 м. до 1 км. След това имаше много приказки. Имам приятели в райковската дружинка. Мисля, че след 20-30 дни С. беше на лов. Дори една сутрин, като зареждах на „*“, съм го виждал на „*“, говоря за месец от инцидента. Виждал съм го на „*“-а /заведение в * срещу „*“/. На пътя съм го виждал, където се С.ра райковската ловна дружинка. От там правя извод, че е ходил на лов. В 06.00 ч. сутринта, събота и неделя, няма какво друго да прави там. Това ми е направило впечатление, защото пътувам. От там минавам и го видях. Не съм го забелязал дали си носи оръжието за лов. Беше облечен с ловни дрехи и мисля, че с шапка със светлоотразител на нея. Тогава не му се обадох на С. С., да го питам как е, тъй като не го познавам. С Б. мисля, че от 6-7 години се познаваме. Тогава започнах да работя при него. Преди това брат ми от доста години работи при него. Работих в чужбина и след това, като си дойдох работих при Б.. Същата вечер пиех ракия, две ракии, не повече. При задържането дрегерът не отчете наличие на алкохол. Нямахме конкретна причина да си тръгнем точно в този момент от ресторанта. Останахме онази вечер от уважение към групата. Преди да бъдем задържани, не съм провеждал телефонен разговор с У.. Мисля, че като влезнаха вътре в къщата, полицаите ни събраха телефоните тогава и няхаме време да се обадим на семействата. През 2019 г. съм ползвал тел. номер: *. Бяхме задържани- М., Е., Б. и аз. Аз и Е. К. бяхме в една килия, Б. и М., мисля че бяха в различни килии. Не ми дадоха документ от дрегера. Всички, които ни задържаха, ги изпробваха с дрегера. Не ни казаха, че ще ни задържат. Като ни свалиха връзките на обувките, се сетихме, че ни задържат. Пълни 24 часа ни задържаха. В момента

използвам друг телефонен номер, не този, който посочих, че съм ползвал през 2019 г. Не съм познавал С. С. дори и по физиономия. Чух, че съпругата му каза, че сме родини, но аз това не го знам. Дори и жена ми съм я питал какви роднини са с тях и тя ми е казвала, че не знае. Доколкото разбрах г-жа С. имаше предвид, че тя е роднина с жена ми, но аз питах жена ми и тя ми каза, че не знае точно какви роднини са и дали изобщо са роднини. Нямам никаква рода във *. И жена ми няма никаква рода във *. Когато стояхме на масата в ресторанта, Б. не е обсъждал С., нито пък е коментирал, че някой ловджия е изпуснал прасето. Пред нас не е коментирал Б. такива неща. Не съм виждал на излизане пострадалия С. С.. Въобще не съм го забелязал на излизане. Не съм го видял, не ми е направил впечатление. Коментари, след като бях освободен, чух, че са паднали, че са се сдърпали. След ареста с Б. не сме се виждали. Той каза, че са говорили нещо, прегърнали са се и че С. е залитнал и паднал. Мисля, че около година, година и нещо работих във фирмата на Б.. След това се преместих във фирмата на тъст ми, който почина.

Прокурор Н.: След изслушване на обясненията на двамата подсъдими, считам делото за изяснено. Няма да соча други доказателства.

Адв. П.: Нямам други доказателствени искания.

Адв. К.: Моля за допълнителен разпит на пострадалия С. С. относно въпроса за здравословното му състояние след инцидента, който въпрос се разгледа в днешно съдебно заседание, както и във връзка с твърденията на подсъдимите, че пострадалият е бил виждан след инцидента. Считам, че един допълнителен разпит на пострадалия има отношение по делото. Лично мое мнение е, че въпросът относно една от телесните повреди не беше изяснен в пълнота, но беше отказано искането ни за назначаване на повторна комплексна СМЕ от съда. Считам, че в тази насока има значение допълнителен разпит на пострадалия само по тези въпроси, които посочиха двамата подсъдими, а именно: дали е имало такова нещо. Считам, че разпитът в тази връзка има значение.

Адв. П.: Присъединявам се към направеното искане от адв. К., като считам, че същото има значение за изясняването на тези въпроси, тъй като от разпита на свидетелката С., съпруга на пострадалия, и от разпита на С. С. става ясно, че същият е бил в много тежко състояние, а още по време на същия ловен сезон, при наличие на тези увреждания, е виждан да ловува в силно пресечен терен.

Адв. М.: Намирам искането на защитата на подсъдимите за основателно и същото следва да бъде уважено, още повече че моят доверител желае да даде обяснения по тези въпроси. Относно здравословното му състояние, ще

добавя, че са налице писмени доказателства, но не възразявам на допълнителен разпит на доверителя ми по посочените въпроси.

Прокурор Н.: Не възразявам на допълнителен разпит на пострадалия С. С. във връзка с твърденията на двамата подсъдими.

Съдът счита, че няма пречка да допусне доказателственото искане на защитника на подсъдимия Б. У. адв. К. за допълнителен разпит на С. С. относно въпросите възникнали със здравословното му състояние след инцидента в хода на дадените обяснения от двамата подсъдими и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА допълнителен разпит на свидетеля С. С.

Свидетелят е със снета самоличност. Съдът му напомни отговорността по чл. 290 от НК.

Свидетелят С. С.: По отношение на това, което посочиха, че са ме виждали на „*“ да зареждам джипа, то това се случи тази година, преди две-три седмици. Живея в * и там се засякохме. Аз също го видях тогава. Други срещи с него не съм имал. Не съм бил на „*“ след инцидента на среща на ловджиите в 06,00 ч. сутринта, за да тръгваме на лов. В * с дружинката съм бил на лов и ударих прасе, но това беше на следващата година, а не 2019 г. Твърдението, че Б. ме е видял в района на *, да, видя ме. Возеха ме в джипа, дори в джипа имаше мои гости, които са общи познати с Б., и те го видяха. Разминахме се с колите, но тогава не съм ловувал. Те ме возеха само на разходка с джипа. На твърдението, че 10-20 дни след инцидента съм бил в състояние да ловувам, имам документи, които доказват, че на 13.11.2019 г. ме оперираха в София, в „*“, от дискова херния. След такава интервенция на гръбначния стълб не знам кога съм бил в състояние да ходя на лов. Оттук ясно личи, че не са 10-20 дни след инцидента. След като ме изписаха от София, у нас дойдоха Е. У. и * С., да ми предлагат извинение от Б. и пари. Аз, ако исках пари, щях да ги приема. В обаждането по телефона * С. ме попита: „Кажки колко пари искаш 5 хил. лв., 10 хил. лв., 20 хил. лв., 100 хил. лв. Кажки колко пари искаш?“ Имам запис от това обаждане. Когато дойдоха вкъщи, * и бащата на Б. бяха заедно. Записвани са двамата, като бяха у нас и на следващия ден, когато ми се обади *, да ме попита каква сума пари искам. Отговорих им, че аз пари не искам. Искам справедл*ст. * ми предложи парите на следващия ден след посещениято с Е. У. вкъщи, по телефона. Краят на ловния сезон на 2019 г. е краят на годината или краят на декември, като допълнително януари месец се отпускат един или два уикенда. Действително имаше случай, в който се разминахме с Б. У. с джиповете, но не мога да кажа дали беше през 2019 г., или през 2020 г. Тогава не бях като част от ловна дружинка и с мен нямаше ловци, а познати. Б. си е търсил кучета. Ние не сме

търсили кучета. Нямам спомен да съм бил на лов в периода на същия ловен сезон през 2019 г. Участващите в лова задължително се записват в бележка. Тази бележка я подписва ръководителят на лова. Ловецът също се подписва, като се записват трите имена. Ако обстреляме дивеч, също се записва. Записва се и кой го е отстрелял. Записът, който съм направил на разговора, не съм го предоставял до момента. Не мога да отговоря каква е причината да не съм го предоставил. Е. У. и * С., ако са обърнали внимание на къщата на входа има поставена табела, че обектът се наблюдава.

Адв. М.: Възраждам на въпроса, поставен от защитата. Той е некоректен и подвеждащ, свързан с изказване на предположение дали * С. и Е. У. са разбрали, че ги записват. На входа на къщата има табела с надпис, че обектът се наблюдава. Дали са възприели, или не, е друг въпрос.

Свидетелят С. С.: Не, не съм им казал, че ги записвам. Има и аудио и видеозапис.

Адв. К.: Считам, че във връзка с проверка показанията на свидетеля и пострадал по делото, а и във връзка с проверка на обясненията на двамата подсъдими, следва да се направи запитване до * -* и до * -Смолян дали до края на ловната 2019 г. свидетелят, пострадал С. С. е участвал в ловни излети в периода от месец октомври 2019 г. до края на ловния сезон. Ако има данни той да е участвал, моля да бъде изискана писмена информация и копие от съответните документи, удостоверяващи това, включително и ако С. С. при участието си в тези ловни излети е отстрелял дивеч, следва да бъдат изискани съответните документи, които установяват това. Считам, че това ще е единственото обективно доказателство, ако има данни дали изложеното от нашите подзащитни е вярно, както и дали в конкретния случай показанията относно този въпрос отговарят на истината. Вие чухте, че пострадалият на допълнителния си разпит посочи, че тези излети се отразяват в съответни документи, както и се отразяват всички други обстоятелства настъпили по време на лова и тъй като клиентите ни твърдят определени обстоятелства, които се отричат от пострадалия, то същите следва да се проверят. Пак казвам, че по една от точките по извършената СМЕ телесните увреждания не се доказват по несъмнен начин. С оглед обективност се налага да бъде извършено това процесуално- следствено действие и моля да се направи това. Един процес действително не трябва да се проточва във времето, но най-важното е изясняването на фактическата обстановка по несъмнен начин, за да може да вземете решение. Това го казвам, за да не останете с впечатление, че се опитваме да бавим процеса. Считам, че този въпрос трябва да бъде изяснено изцяло.

Адв. П.: Считам искането за основателно и моля да бъде уважено, тъй като същото ще допринесе за изясняване на обективната истина по делото.

Прокурор Н.: Считам искането на защитника адв. К. за допустимо, относимо, но не и необходимо. Считам, че със същото няма да се разкрият факти и обстоятелства по обвинението. Причинените телесни увреждания са изяснени с приетите по делото СМЕ и приобщените медицински документи, както и с разпитите на пострадалия и на другите свидетели по делото. Не виждам тези документи с какво ще допринесат за разкриване на обективната истина по делото, поради което Ви моля да не уважавате направеното искане.

Адв. М.: Защитата има право на своите интерпретации на съдържанието на заключението по назначената СМЕ, но в устните състезания съдът ще даде възможност на колегите да развият доводите си относно заключението на експерта. В момента да правим коментари по заключението не е нито времето, нито мястото. По отношение на искането за С.рането на контролни доказателства в наказателния процес, с цел да се прецени дали показанията са истинни, то считам, че същото не е недопустимо изначално, но считам, че от материалите по делото се събраха достатъчно доказателства от заключението на експерта и гласни доказателства, които могат да дадат на съда отговор кое е достоверно и кое не. Пзовавам се на процесуалната норма на чл.102, т.1 НПК: „В наказателното производство подлежат на доказване: извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него; характерът и размерът на вредите, причинени с деянието; другите обстоятелства, които имат значение за отговорността на обвиняемия, включително и относно семейното и имущественото му положение.“ Законодателят абсолютно императивно е изброил в нормата на чл.102 от НПК наказателното производство от какво се интересува и да не раздуваме процеса с периферни контролни доказателства.

Адв. К.: Точно както посочи колегата, адв. М., като контролно доказателство искаме С.рането им, тъй като представителят на прокуратурата изрази становище, че тези доказателства, за мен обективни за разлика от субективните показания на свидетелите, подлежат на контрол. Считам, че няма пречка, с оглед изясняване на обективната истина да бъдат направени тези справки, които ще изчистят този въпрос. Не искам разпит на свидетели и надали щях да направя това искане, ако свидетелят беше казал, че е участвал в ловни излети и има документи за това. За мен трябва да бъдат С.рани всички доказателства, които имат отношение, както и несъмнени доказателства, когато има прот*речиви твърдения, каквито са налице в настоящото дело, за това как са били причинени телесните увреждания, колко време е траел лечебният процес, което се отразява на наказанието. Въпреки че няма предявен граждански иск по делото, при положение че е налице прот*речива информация относно здравословното съС.ие и прот*речиви версии за това какъв е механизмът на причиняване на телесните увреждане, считам, че е необходимо С.рането на всички възможни писмени

доказателства, които ще отразят това съС.ие и ще допринесат за изясняването на истината. Държа на направеното доказателствено искане, тъй като ще изясни наличните прот*речия преди Вие да вземете решение.

Съдът счита, че следва да остави без уважение направеното ди от защитата на подсъдимия Б. У. адв. К. доказателствено искане, като счита, че то би било относимо, в случай че беше допуснат за разглеждане на граждански иск в производството по делото. Съдът намира, че то не касае доказването на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него, поради което не е необходимо допускането му. Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. К. да се изиска информация от *-* и *-*относно това участвал ли е в ловен излет частният обвинител С. С. във времето от октомври 2019 г. до края на януари 2020 г. и отстрелял ли е дивеч.

Прокурор Н.: Няма да соча други доказателства. Намирам делото за изяснено от фактическа страна. Моля, преди да дадете ход на съдебните прения, да бъде дадена почивка в рамките на няколко минути.

Съдът ДАВА 20 минутна почивка на страните.

След почивката заседанието се възобнови в 14.15 ч. в присъствието на прокурора, частния обвинител и неговия повереник, подсъдимите- Б. У. и А. Е. и техните защитници- адв. К. и адв. П..

Адв. М.: Преди да бъде даден ход на устните състезания, моля, да отбележим в протокола, че страните имат възможност да следят съдебния протокол в реално време. Това обстоятелство е известно на ОС-Смолян, но следва да бъде отбелязано.

Адв. П.: Налице е разпоредба, в която страните могат да искат поправка на протокола.

Във връзка с искането на адв. М. съдът КОНСТАТИРА станалото в поредно съдебно заседание известно на страните обстоятелство, че по делото страните имат възможност да наблюдават воденето на съдебния протокол на монитори, поставени в залата- пред прокурора, пред частния обвинител и пред защитата на подсъдимите. Такава възможност е осигурена на всички страни по всички дела в РС-Смолян.

Прокурор Н.: Няма да соча други доказателства. Считаю делото за изяснено от фактическа страна. Моля да се даде ход по същество.

Адв. М.: Нямам други доказателствени искания. Делото е изяснено от фактическа страна. Да дадете ход на съдебните прения.

Адв. П.: Нямам други доказателствени искания. Да се даде ход по

същество.

Адв. К.: Нямам други доказателствени искания. Да се даде ход на съдебните прения.

Съдът счита, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Прокурор Н.: Поддържам повдигнатото от * обвинение срещу подсъдимите Б. Е. У. и А. Е. Е., както относно фактите, така и тяхната правна квалификация.

Считам, че изложената в обвинителния акт фактическа обстановка беше доказана по безспорен и категоричен начин, като същата се основа както на доказателствата от досъдебното производство, така и от доказателствата събрани в хода на съдебното следствие. По отношение на анализа на събраните доказателства и с оглед задължението на съда по чл.305, ал.3 от НПК да обсъди прот*речията в доказателствения материал, ще предложи анализ на единствената прот*речива част от тях, а именно показанията на свидетелите З. С., М. А., Е. Ч., Т. Р., Ю. Д., Е. К. и Г. К. с показанията на свидетелите С. С., С. С., И. С., А. М. и В. Н..

Първата група свидетели единствени в цялото заведение в с.* не са възприели какво се е случило с пострадалия С.. Въпросните показания на тези свидетели считам, че не следва да бъдат кредитирани като достоверни. Съображенията ми за това са свързани с обстоятелството, че тези свидетели са в близки приятелски отношения с подсъдимите и по-конкретно с подсъдимия У., били са в неговата компания вечерта на празненството по случай откриване на ловния сезон и явно се стремят да го прикрият. Тези свидетели твърдяха, че не са разбрали и за конфликта между подсъдимия У. и пострадалия С. по-рано същата вечер, когато се е играло хорото, не са забелязали У. да се държи агресивно, което е било ясно възприето от всички останали свидетели, които са били в ресторанта. Отделно от това, в показанията на първата група свидетели имаше вътрешни прот*речия едни с други, като твърдяха взаимно изключващи се факти, от които следва безспорният извод, че същите твърдят неистини, например, показанията на свидетелката К., която сочи, че С. през цялото време е бил вътре в ресторанта, откъдето тя го извикала, а самият С. сочи, че пръв е излязъл навън, когато е

разбрал, че С. е пострадал. В тази връзка искам да отбележа, че правилата на справедливия процес при обсъждане на отделните версии за случилото се в обективната действителност не само не изключват, но предполагат съобразяване с нормалната житейска логика и натрупания опит. В този смисъл е решение №431/2003 г. на ВКС второ наказателно отделение.

Предвид изложеното смятам, че при анализа на доказателствата по делото се стига до извод за недостоверност на изложеното от посочените свидетели. В същото време не са налице никакви основания за съмнения в изнесеното от пострадалия С. С., който ясно е видял, че е бил нападен и са му били нанесени множество удари с юмруци и ритници с крак именно от подсъдимите У. и Е.. Неговите показания се подкрепят и от безспорно обективни източници на доказателствена информация, а именно заключенията на съдебно-медицинската експертиза по делото, вещото лице по която е посочил механизма на нанасяне на травматичните увреждания. Установените при С. увреждания съответстват изцяло на изнесеното в показанията му, като не се потвърждава версията, че нараняванията му могат да бъдат причинени от падане през площадката пред ресторанта на озеленена площ. Показанията на пострадалия са логични и безпротиворечиви и освен това са пряко доказателствено средство, което ни разкрива действителната фактическа обстановка. От разпита на неговите синове И. С. и С. С., както от показанията на съпругата му се установи, че пострадалият никога не е имал съмнение кои са лицата, които са му нанесли тежкия побой, в резултат на който побой са му причинени телесните увреждания, от които все още се лекува. На следващо място искам да обърна внимание, че доказателствата за авторството на инкриминираните деяния не се съдържат единствено в показанията на свидетеля С.. Такива доказателства се съдържат и в показанията на свидетелката М., която ясно е видяла как именно подсъдимите тръгват след С., когато той излиза от ресторанта и няколко минути след това е видяла съС.ието на пострадалия. Извън изложеното считам, че не са налице други прот*речия в доказателствената съвкупност.

В днешно съдебно заседание се изслушаха обясненията на подсъдимите и станаха ясни и противоречията между тях и промяната в защитните им версии, а именно твърденията на подсъдимия У. в хода на досъдебното производство, когато той твърди, че Е. е бил въвн и му е помагал и твърденията му в днешно съдебно заседание, без координация на версиите за това какво са говорили преди това, че Е. е бил през цялото време в ресторанта. Не се подкрепят и обясненията на Е., и обясненията на У., че същият не е сменял дрехите си. Ясно личи от показанията на всички свидетелите, че подсъдимият У. е бил с едни дрехи в ресторанта, а именно спортен екип, а когато полицейските служители са дошли и са го установили,

същият вече е бил с ловни дрехи. Това ясно е записано в показанията на свидетеля Р.. Ясно свидетелите посочват, че когато подсъдимият У. се е върнал в ресторанта, след побоя над С. С., е бил с изцапани, окървавени дрехи. След това тези дрехи не са били намерени и същият неслучайно е сменил дрехите си. Ако това, което той сочи в обясненията си наистина се беше случило, че С. едва ли не, без да иска се е прекатурил от площадката и той слезнал да му помогне, то нямаше да си тръгне, щеше да изчака медицинския екип, щеше да изчака идването на полиция, което е житейски логично, правилно и нормалното поведение и което би направил всеки човек-да остане да изчака полиция и „Бърза помощ“, а не да твърди, че първоначално помага на пострадал, а след това се укрива и сменя дрехите си. Този екип така и не е установен от органите на полицията. Извън изложеното, считам, че не са налице други противоречия в доказателствената съвкупност. Вещото лице и при изслушването, и при депозирането на заключението по назначената СМЕ, брилянтно е обяснило начина на нанасяне на тези телесни увреждания, а именно, че те не могат да се случат по механизма на падане на С. през площадката или по стълбището. Нанасянето на множество травматични увреждания по цялото тяло- в лявата половина, в дясната половина в горната и долната част по тялото, и най-вече на хлътнали части, каквото е окото, не може да бъде обяснено с падане на пострадалия.

От субективна страна деянието е извършено при наличието на пряк умисъл от двамата подсъдими Б. У. и А. Е., тъй като същите са съзнавали обществено-опасния характер на деянието, предвиждали са обществено-опасните последици и са искали тяхното настъпване. С деянието си двамата обвиняеми са искали и целели да засегнат телесната неприкосновеност на пострадалия С., чрез нанасянето на множество, силни и концентрирани удари с юмруци и ритници от двамата в областта на главата, лицето и тялото на пострадалия. Налице е и общност на умисъла при двамата съизвършители, съзнавайки от всеки от тях задружното участие и на другото лице - съизвършител в осъществяването на престъпното деяние, при координация на тази обща проява.

От това се налага правният извод, че подсъдимите Б. У. и А. Е. са осъществили състава на престъплението по чл. 129, ал.2, вр.ал.1, вр.чл.20, ал.2 от НК.

В тази насока поддържам обвиненията повдигнати на подсъдимите У. и Е.. Смятам, че осъществяването на посочените в обвинителния акт престъпления както от обективна така и субективна страна беше безспорно доказано.

С оглед всичко изложено, моля съда да постанови осъдителна присъда и да признае подсъдимите Б. Е. У. и А. Е. Е. за виновни в извършване на

престъплението, за което им е повдигнато обвинение.

При индивидуализацията на наказанието, считам, че по отношение на подсъдимия У. като отегчаващи вината обстоятелства следва да се отчетат завишената обществена опасност на деянието, упоритостта на същия в осъществяване на престъпното деяние, причиняването на няколко средни телесни повреди и пълната липса на критичност към извършеното, тоест налице е явен превес на отегчаващите обстоятелства, като единственото смекчаващо вината обстоятелство е чистото му съдебно минало. Във връзка с изложеното моля съда за извършеното престъпление по чл.129, ал.2, във вр. с ал.1, вр.чл.20, ал.2 от НК на подсъдимия У. да определи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от две години, което да се изтърпи при първоначален общ режим.

По отношение на подсъдимия Е. като отегчаващи вината обстоятелства следва да се отчетат завишената степен на обществена опасност на деянието, причиняването на няколко средни телесни повреди липсата на критичност към извършеното, тоест налице е явен превес на отегчаващите вината обстоятелства, като единственото смекчаващо вината обстоятелство е чистото му съдебно минало, поради което, считам, че на подсъдимия Е. следва да му се наложи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от две години, което да се изтърпи при първоначален общ режим.

С така наложените наказания считам, че ще се постигнат целите на наказанието, а именно: поправяне и превъзпитание на осъдените към спазване на законите и добрите нрави (така наречената „специална превенция“) и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото (така наречената „генерална превенция“).

Моля да потвърдите взетите мерки за неотклонение.

Моля да се произнесете по отношение на веществените доказателства така, както е посочено в обвинителния акт. Не са налице основания за прилагане на чл.53 от НК.

На основание чл.189, ал.3 от НПК Ви моля да възложите в тежест на подсъдимите направените по делото разnosки за експертизи.

Адвокат М.: Моята задача в качеството на повереник на пострадалия С. С. е значително улеснена, с оглед конкретния и подробния анализ на представителя на прокуратурата, с оглед конкретното съдържание на всички проверени и приобщени доказателства, които са били ангажирани както в хода на досъдебното производство, така и многосъбраните доказателства в хода на съдебното следствие. Няма да е ласкателно, ако направя тази констатация, че настоящото дело беше водено изключително процесуално прецизно и точно, като в хода на съдебното следствие съдът даде право

добрата възможност на всички участници в наказателното производство да реализират своите процесуални права и да ангажират доказателства в подкрепа на развитите си тези и интереси в наказателното производство. В крайна сметка всички участвахме в равноправно състезание, за което съдебният състав трябва да осигури равни възможности и права в него, което бе сторено. Мислех да не влизам в подробен анализ на гласните доказателства в това наказателно производство, но считам, че това не е необходимо и не е свързано с интересите на моя доверител и на подсъдимите. Правилно прокуратурата раздели събраните и проверени гласни доказателства в конкретни групи, което е най-удачният процесуален подход, според мен. Имаше много противоречия, имаше много неверни показания, които изобилстваха, с диаметрално противоположни твърдения, но в крайна сметка се събраха обективните и сериозни доказателства, които да доведат верни и правилни крайни изводи, а именно че двамата подсъдими в условията на съучастие са реализирали престъпленията, за което им е повдигнато обвинение, тоест те са причинили инкриминираните телесни увреждания на свидетеля С.. Няма как в разпита на това наказателно производство да бъде подминато съдържанието обективните гласни доказателства, свързани с разпита на свидетелките А. М. и В. Н., които са певици от оркестър „Чинарите“ и били поканени на инкриминираната вечер да забавляват гостите на ловните дружинки, които са се събрали да се почерпят и да се повеселят. Не може да се очаква в такова С.ране, което не е кръжок по библиотечарски интереси, те са се събрали да се почерпят и да се забавляват тази вечер. Въпросът е, че това забавление е излезнало извън рамките на правилното, нормалното човешко, законосъобразно, поведение, което е свързано с това, че след като един човек се почерпи, не следва да нанася побой на свои близки и приятели. Употребата на алкохол от страна на двамата подсъдими, което се изясни и в изслушването им в днешно съдебно заседание, в никакъв случай не може да се интерпретира като смекчаващо вината обстоятелство, защото в крайна сметка всеки трябва да има мера, включително и в пиенето. Разбрахме и от подсъдимия У., че тази мера очевидно тази вечер я е бил прескочил. Прагът на това поведение, свързан с ниските задръжки, свързани с употребата на алкохол, не може да бъде интерпретирано в подкрепа на подсъдимия. Падналите задръжки, очевидно някакви стари обстоятелства, някакви особени конфликтни отношения между С. и подсъдимия Б. У., както и неговия приятел А. Е., не са им дали право и основания да нанесат този изключително интензивен и зверски побой. Цитираните от мен свидетели ясно и недвусмислено установяват като обективен глА. доказателствен източник, че непосредствено, след като У. се е държал хулигански в заведението, като е нанасял удари със знамето по време на завъртане на хорото към С., което е установено по безспорен начин от множеството гласни

доказателства, включително и от групата свидетели, близки в обкръжението на подсъдимите, като се целеше тези действия да бъдат омаловажено това, включително и това със знамето се твърдеше, че го е докосвал. Обективните гласни доказателства сочат, че са се нанасяли, не както се твърдеше погалване с ресните, а удари, целейки да предизвикат или унижат пострадалия. Разбира се, имало е и съответна реакция от пострадалата страна, която в никакъв случай не следва да бъде премълчавана, и следва да намери място в съдебния Ви акт, затова че С. все пак е отреагирал и го е отблъснал, за да престанат тези прот*правни действия спрямо неговата телесна неприкосновеност. Това е една нормална, естествена реакция. Тези действия са предходна илюстрация относно това как се е стигнало до нанасяне на този побой спрямо пострадалия С.. Картината с нанасяне на телесните повреди на помощ на съда е изготвената СМЕ. За съжаление СМУ, изготвено от вещото лице д-р Д., този йерудиран местен експерт по стечение на обстоятелствата не успя да бъде приобщено в рамките на наказателното производство, поради желанието на защитата, което е и тяхно право, че пожелаха замяна на експерта с друг експерт, което да изготви ново заключение, което е второ мнение на експерт по въпроса какъв е механизмът и начинът на получаване на тези телесни увреждания. Смятам, че правилно отклонихте искането за назначаване на повторни съдебно-медицински заключения, защото смятам, че материалите по делото достатъчно добре изясняват механизма на получаване на травматичните увреждания и техният медико-биологичен характер е безспорен изяснен в рамките на цитираните експертизи, приобщени по съответния ред. В конкретния случай е ясно какъв е характерът на травмите и по какъв начин са получени. Д-р Кр. Х., която защити експертизата, отговаряше на всички въпроси на страните без никакви ограничения в тази насока и се изясни механизма на получаване на травмите. Защитната версия на подсъдимите и особено версията на Б. У. е, че травмите на пострадалия С. С. са получени от падане от височината на площадката пред ресторанта, като се добави, че Б. У. е паднал с тялото си върху тялото на С., като по такъв начин се опитва да обясни механизма на получаване на травматичните увреждания. Само че експертът и покойният експерт д-р Д., конкретно от заключението на д-р Х. става ясно по какъв начин са причинени уврежданията и че по такъв начин, както У. обяснява, че са се случили, няма как да се случат, поради морфологията на самите травми, която изключва съответните охлузни рани, които биха се явили в строго характерно падане и образуване на такава травма върху терен, отчитайки и травмиращия предмет. Ако има падане по стълбите, характерно биха се получили травми, с оглед ограничената повърхност на ръбовете на всяко едно от стъпалата. По тялото на С. С. няма една мека тъканна травма от съприкосновение на стълба с тялото на самия пострадал. Експертът обясни и обстоятелството, че очницата,

в която е направена лицево-черепната фрактура с хлътване анатомично е прибрана навътре в лицето, което отговоря на нанасяне на удари с ритници в лицето, за което и самият С. С. има спомени, че са му нанасяни от Б. У.. Разпитът на пострадалия С. дава огледални отговори на съответните съдебно-медицински находки в заключението, тоест неговите обяснения са в унисон и синхрон с механизма на получаване на травмите, така както са описани в съдебно-медицинското заключение. В подкрепа са и цялата група гласни доказателства, като ще обърна внимание на показанията на И. и С. *и, които са в пряка родствена връзка с пострадалия, но при изключителна прецизност в анализ на техните показания, с оглед тази родствена връзка, тъй като се предполага желание на близките родственици да се застъпят и да подпомогнат едната страна в процеса, но смятам, че обективното доказателство на приетата СМЕ, ще даде обоснован отговор за това, че те са обективни гласни доказателства, макар и че те са в пряка родствена връзка със свидетеля С., който е страна в наказателното производство. Разбира се те не са били очевидци на самия побой, нанесен от двамата подсъдими, а са свидетели, които постфактум са възприели неговото следващо състояние, което е било изключително тежко и критично. В тази насока в рамките на отвореното съдебно следствие сме представили на Вашето внимание нова медицинска документация, свързана с констатирани следващи усложнения от нанесените три средни телесни повреди спрямо С.. Самият болен процес, който се е развил напред във времето, напълно покрива характера на нанесените травматичните увреждания, които имат характера на средни телесни повреди и за които стана ясно от експерта, че ще бъдат с пожизнен характер, особено лицево-черепната фрактура, която пожизнено ще рефлектира върху зрението на пострадалия С. С.. Това го казвам, доколкото са налице наличието на вредни последици от характера на нанасянето на средните телесни повреди, които са обективирани и изследвани в изготвеното СМЕ. Смятам, че с този комплексен от доказателствен характер и съдържание са изпълнени всички изисквания за безспорна и несъмнена доказаност на обвинението и подсъдимите следва да понесат съответната наказателна отговорност за извършеното от тях. Пострадалият С. С. в показанията си, съгласно неговите възприятия, е могъл добре да открие действията на двамата подсъдими, като по този начин става ясно и можем да се ориентираме кой подсъдим какви телесни увреждания е причинил на пострадалия С. С., което е важно при индивидуализацията на наказанието и Вие може да прецените какъв е каузалния принос на всеки един от двамата съучастници в тази обща престъпност, свързана с нанасяне на съответните средни телесни повреди. Предлагам на съда да приеме, че от доказателствата по делото престъплението и авторството са безспорно установени и да признаете подсъдимите виновни и им наложите съответните наказания. От правна

страна, солидарно с прокурора, смятам, че деянието е извършено при условията на пряк умисъл, с оглед обективните данни по делото, тоест локализацията на нанасяне на травматичните увреждания, силата интензитета им. Механизмът на получаване на травмите покрива стандарта за наличие на пряк умисъл за причиняване на този вид телесни увреждания. Слава Богу, че не се е стигнало до нещо много по-сериозно и по-фатално. В края на краищата подсъдимите следва да получат наказателна отговорност за това, което обективно и реално са причинили, а не извън него. Затова и не поддържам съвсем друг вид характер и обвинение пред Вас. Предлагам да ги признаете за виновни. Занимавайки се индивидуализация и налагане на наказание. Вярно, че при средните телесни повреди не се дава често ефективно наказание за хора, които не са осъждани, както прокурорът поиска, но това ми се струва, че не е необективно и амбициозно и аз ще се солидаризирам с това искане и на двамата подсъдими да наложите наказание при условията на чл. 54. Това престъпление се явява тежко, умишлено по смисъла на чл. 93, т.7 от НК, така че тежестта и характера на престъплението, с оглед неговата горна граница покрива характеристиките на тежко престъпление. Индивидуалните характеристики на механизма на извършване на престъплението говорят за висока обществена-опасност в рамките на този престъпен състав. Престъпната упоритост у двамата подсъдими, беззащитното състояние на пострадалия С., който е нямал възможността за ефективна самоотбрана, която е довела до получаване на множество получени телесни увреждания, множеството получени некриминализирани телесни увреждания с характера на леки телесни повреди са утежняващи наказателната отговорност обстоятелство, макар че не влизат в съставомерното обвинение, за което е повдигнато обвинение, но те говорят за нанасянето на интензивен и жесток побой. Очевидната престъпна упоритост, за която говори прокурорът, преследване на крайния престъпен резултат завишават степента на обществената опасност на двамата дейци; тежките последици и отзвук на нанасяне на тези сериозни травматични увреждания с характера на средни телесни, предлагам на съда да обмисли това обстоятелство в плоскостта на утежняващи наказателната отговорност факти. Липсата на каквато и да е критичност към извършеното. Право на всеки подсъдим е да реализира своите права и интереси в наказателното производство, да лансира всякакви версии, но не чух едно изразено съжаление от тях, въпреки че те можеха да реализират своята защитна линия и въпреки това да изкажат съжаление чисто човешки, този човек е пострадал. Поведението им, което говори за желание за нанасяне на тежки сериозни поражения на телесната неприкосновеност на С. не може да не бъде оценено. Чистото съдебно минало не може да бъде игнорирано в наказателното производство, то е основен белег и показател на измърване на наказание, но

съпоставяйки с тежестта, характера, механизма на извършване на престъплението, трябва да надделее разбирането, че целта на закона, визирана в нормата на чл.36 НК може да бъде постигната само и единствено с налагането на ефективно наказание. Разбира, се този размер който, прокурорът претендира пред Вас, аз смятам, че той е законово обоснован, не е прекомерен и ще изпълни нормата на чл. 36 НК. Моля, да отчетете и многобройността на нанесените средни телесни повреди. Те са три- счупване на челюст, трайно отслабване на зрението и трайно затруднено движенията на снагата. Третата телесна повреда излезна в хода на съдебното следствие, но тя е обстоятелство, което е експертно установено и което съвсем правно прокуратурата, ползвайки правомощията си на основание чл.287 НПК повдигна ново обвинение, направи изменение на обвинението, като подсъдимите имаха достатъчно време да се запознаят с новото обвинение и да организират своята защита. Така че причинените три средни телесни повреди, говори за висока степен на обществена- опасност, което мотивира налагането на наказание при условията чл. 54 и моля в тази насока да бъде Вашият съдебен акт.

Адвокат К.: След изслушване внимателно пледоариите на прокурора и частния обвинител, според мен, като защитник на Б. У., считам следното: Безспорно е, че на инкриминиранакта дата, визирана в обвинителния акт, е установеното описано в обстоятелствената част мероприятие. Безспорно е. Това беше посочено и в част от разпитаните свидетели и в обясненията на моя клиент, че на тази дата във въпросния ресторант е имало закачка между двамата. Всеки от тях различно интерпретира този конфликт, възникнал в заведението, но е безспорно обстоятелството за това какво е станало отвън при излизането на двамата, че по този въпрос в конкретния случай са налице гласни доказателства, а именно показанията на пострадалия по делото, както и обясненията на моя клиент Б. У. пред Вас и в кратка форма в хода на досъдебното производство. Затова ще се спра само на въпроса дали е категорично доказано в настоящото дело, без капка съмнение, както изисква НПК, че в конкретния случай, както моят клиент, така и другият подсъдим по делото, в съучастие, умишлено са причинили телесните повреди, които се твърдят от страна на прокуратурата и дали по категоричен начин е изключен другият механизъм, твърдян от моя клиент. Няма да обсъждам свидетелските показания и противоречията между тях. Не за друго, а защото касаят действия в заведението. Да, няма спор, че между тях е възникнала закачка. Дали това е било както твърди клиентът ми, че се е пошегувал с пострадалия, или че причината е била друга, няма да обсъждам, но това, че е имало конфликт между тях се потвърждава, като всеки по различен начин го интерпретира, но е имало контакт между тях. Във всички случаи този конфликт обаче, ако

приемем, че е сериозен конфликт, не може да бъде използван като категорично косвено доказателство, което потвърждава обстоятелството, че клиентът ми е нанесъл по описания начин телесните повреди на пострадалия. Няма спор, че и двете страни са заинтересовани от изхода на това дело. Това го казвам във връзка с това, че по много дела, включително и в настоящото, се твърди, че изложеното от подсъдимите е тяхна защитна позиция. Ако приемете, че това е защитна позиция, то то не е вярно, а е измислено, за да защитят техните действия. След като е безспорно, ако приемем, че е имало конфликт в заведението, влошил отношенията между двамата, не мога да приема, че само пострадалия по делото дава само обективни, отговарящи на истината показания. Още повече че Вие следва да прецените тези показания в съвкупност на всички събрани доказателства по делото, за да прецените дали съответният подсъдим или свидетел е изложил истината пред Вас. В тази връзка поисках допълнителни доказателства, защото те щяха да дадат светлина относно показанията и обясненията на участниците в процеса, за да може да прецените обективната доказателствена съвкупност. Ако в заведението имаше много други свидетели, които бяха видели какво се е случило, тогава едната или другата версия щеше да е подкрепена. В конкретния случай са налице две прот*положни версии за това какво е станало отвън, пред заведението, за което може да черпите информация от показанията на пострадалия и обясненията на подзащитния ми, както и от извършената СМЕ, като прецените на тази плоскост каква е вероятността тези телесни повреди дали могат да бъдат получени по единия или другия начин, защото има заинтересованост на двете страни от изхода на делото и съдът следва да обсъди внимателно всички доказателства, да ги провери по всички възможни начини, за да може да вземе правилно решение. За да бъде постановена осъдителна присъда в съдебната практика и в практиката на ВКС е посочено, че съдът, разглеждащ делото, за да приеме обстановката описана в обвинителния акт, трябва да приеме, че от всички събрани доказателства се изключва друг евентуално възможен вариант и механизъм за извършване на престъплението. В конкретния случай, за да признаете клиента ми и другия подсъдим за виновни, следва да се изключи, че тези телесни увреждания, квалифицирани като средни телесни повреди на база СМЕ, единственият начин на причиняване от една страна може да е само от събраните писмени и гласни доказателства по делото, да се посочи, че извършители на деянието по този механизъм са двамата подсъдими по настоящото дело, освен твърденията на пострадалия. Ако едно от тези две условия не е изпълнено, няма как подсъдимите да бъдат признати за виновни. Ако бъдат признати за виновни, няма как съдебният акт да е правилен и законосъобразен. В конкретния случай, след като експертът, извършил СМЕ, назначена в хода на съдебното следствие, а не тази, изготвена от починалия д-р Д., която няма да

я обсъждам въобще, защото тя не е приета от Вас и няма как Вие да се съобразявате с нея, независимо дали някоя от страните волно или неволно я сочи като извор на доказателствен материал, няма никакъв спор, че на практика вещото лице сочи в заключението си, че „по-вероятният“ или „най-вероятният“ механизъм е този, който обяснява пострадалият. В никакъв случай, което е записано в заключението по самата СМЕ, не изключва телесните увреждания получени от пострадалия да бъдат получени и при падане в цял ръст от стълбище, както се сочи в обясненията на моя клиент. Ще се позова на заключението на експерта д-р Кр. Х. и изслушването му в съдебно заседание, за да бъде обективен, тъй като то има по-различни нюанси от заключението в експертизата, Ще се спра на важни обстоятелства, тъй като в заключението по назначената и изготвена по Ваше определение СМЕ беше посочено на л.27, че конкретната травма в лявата част на лицето, ребрата, гръдния кош, кръвонасядането, вещото лице сочи, че не е възможно това да стане при падане от височина и се ползва като аргумент „най-вероятно“, че обясненията на моя клиент не отговарят на обективната действителност. При даване на това заключение в него не се обсъжда въпросът на падане на пострадалия по стълби, а се обсъжда въпросът падане на пострадалия от височина на площадка от земната повърхност. В тази връзка експертът е посочил, че трудно тази травма на окото може да се получи при падане от стълби и е много по-вероятно да се получи от удар с крак, така, както сочи пострадалият. В съдебно заседание на вещото лице бяха зададени конкретни въпроси, на л. 10 и л.11 в протокола от съдебно заседание, проведено на 12.04.2023 г. Там вещото лице разгледа в конкретика всички възможни варианти и на л. 10 и л. 11 посочи, че „хипотетично е възможно“ това да стане така, както е посочил обвиняемия Б. У.. Възможно е, такава версия не се изключва. По същия начин заключението бе дадено и за другите телесни увреждания, които са получени от пострадалия по делото. Вещото лице навсякъде борави с „най- вероятно“, „по възможност“, но не изключва по никакъв начин, никъде не посочи, че категорично изключва телесните увреждания да са получени така, както посочва клиента ми. Навсякъде се ползваха словосъчетание „по вероятно“, но никъде не бе изключена възможността телесните увреждания да бъдат получени по начина, описани от моя клиент. При това положение, независимо от това какво е ставало отвън и на какво ще бъде стъпено от Вас като решаващ делото състав да приемете едната или другата версия, зависи от Вас да разгледате доказателствата, които сочат какво е станало отвън, а не вътре. Вътре фактическата обстановка какво е станало е ясна. От разпитаните свидетели, приятели и роднини и на едната, и на другата страна виждате техните показания, които следва да ги съпоставяте с останалите писмени и гласни доказателства, за да приемете безспорно какво е станало отвън, защото телесните увреждания са причинени

отвън. Как и какъв е механизмът на получаването им остава неизяснено по безспорен и категоричен начин, така както изисква НПК. За мен не е изключено, че са причинени по описания от клиента ми начин. От обективна и субективна страна не мога да приема, че е налице състав по чл. 129 от НК, за да може да уважите искането на представителя на прокуратурата и представителя на частното обвинение за осъждане и налагане на наказанията, които те поискаха, следва да се обсъди въпросът има ли и капка съмнение. Няма как законосъобразно да постановите съдебен акт. Нещо повече за едно от телесните увреждания мнението ми като защитник, за това, за което бе повдигнато от държавното обвинение ново обвинение по реда на изменение на обвинението, доказателствата в тази насока са съмнителни и заключението на експерта почива на предположение, а не почива на база всички събрани доказателства по делото. Искрахме назначаването на допълнителна СМЕ, като се изискат снимките от образното изследване, тъй като пред Вас вещото лице каза, че заключението му е в зависимост от това какво е прочел колегата му от разчитането на тези снимки, но за мен този въпрос остава отворен: дали има такава причинена телесна повреда. Събраха се доказателства, които исках да бъдат проверени, а именно доказателства, че пострадалият месец след случката е участвал в ловни излети, което вкарва съмнение относно действителното му състояние, както и относно част от причинените му телесни повреди. Вещото лице пред Вас в съдебно заседание отново в протокола от горепосочената дата заяви, че не може да даде конкретни отговори по поставените въпроси, тъй като няма конкретната компетентност. Въпросите бяха зададени във връзка с документи, използвани при изготвяне на заключението, но вещото лице не можа да се мотивира на практика по съответни въпроси, като в съдебния протокол е записано, че няма необходимата компетентност. Всичко това взето в съвкупност ме мотивира да приема, че дори и да е най-вероятен този механизъм на получаване на телесните увреждания, то не е изключен по безсъмнен и категоричен начин другият, който е описан от моя подзащитен. При това положение, считам, че най-правилно и законосъобразно в случая е или да отмените хода по същество и подновите съдебното следствие, като бъдат извършени действията и събрани посочените от мен доказателства, или да се произнесете със съдебен акт, с който признаете подзащитния ми за невиновен по повдигнатото обвинение, а именно причиняване на три телесни повреди на пострадалия частен обвинител в съучастие с другия подсъдим. Считам, че това ще е най-правилният и законосъобразен акт, при положение че е налице съмнение относно това по кой механизъм са причинени тези телесни увреждания. Категоричното ми мнение е, че в случая доказателствата в тяхната съвкупност категорично не доказват вината на клиента ми, за да бъде уважено искането на държавното и частно обвинение, но задължително, тъй

като беше направено такова искане за размер на присъда, следва да обсъдите дали може да бъде приложен текстът на чл. 66 от НК и защо да не бъде приложен, както и това дали целите на наказанието ще бъдат изпълнение с налагането на по-лека присъда. Това го казвам, в случай че приемете тезата на обвинението. Държавното обвинение и повереникът на частния обвинител пред Вас поискаха да бъде наложено наказание при превес на отегчаващи вината обстоятелства, като и двамата считат, че поради тежестта на обвинението, липсата на смекчаващи вината обстоятелства, извън чистото съдебно минало, наказанието следва да бъде изтърпяно реално, като целите на чл. 36 от НК могат да бъдат изпълнени само с изтърпяване на това наказание реално. Обвинението безспорно е по чл. 129 от НК и безспорно има обвинение за три средни телесни повреди. Наказанието, визирано в чл. 129 от НК следва да бъде определено и при наличието на една средна телесна повреда, като безспорно три средни телесни повреди са отегчаващо отговорността обстоятелство, но смекчаващи отговорността обстоятелства са семейно положение, подзащитният ми е семеен с две деца, трудово ангажиран, с добри характеристични данни, изключая на настоящото дело, което може да завърши по много начини. Всички тези обстоятелства няма как да се игнорират като смекчаващи такива. Отделно от това за липсата на критичност, за която говорят представителят на държавното обвинение и представителят на частното обвинение, ще добавя, че може да се говори за такава, ако клиентът ми е признал вината си и въпреки това не изразява съжаление за извършеното, не оценява това, което е направил. Това е безспорно липса на критичност, но след като клиентът ми твърди, че не е извършил това престъпление, няма как да говорим за липса на критичност. Ако бъде прието такова нещо, това е незаконосъобразно, предвид позицията, която е заел клиентът ми. В конкретния случай по този начин, по който е проведено разследването, тази теза, която развива клиентът ми, която не е оборена категорично от доказателствата по делото, при това положение няма как да се приеме, че в конкретния случай наказанието следва да бъде определено при превес на отегчаващи отговорността обстоятелства и няма как да се приеме, че целите, визирани в чл. 36 от НК няма как да бъдат осъществени и по друг начин, а именно с налагане на присъда, която може да бъде отложена с изпитателен срок, ако приемете, че това престъпление е извършено. Считам, че всички доказателства в тяхната съвкупност водят до извод, че ако той бъде признат за виновен, каквото и наказание да бъде наложено, включително и до визирания в закона максимум- 3 години, то може да бъде отложено. По принцип, ако това престъпление категорично е доказано, може да се обсъжда такъв размер, но считам, че дори и да уважите искането на прокурора, съвкупните доказателства и данните за клиента ми сочат, че това наказание може да бъде отложено с прилагане на разпоредбата

на чл. 66 от НК и целите на чл. 36 от НК могат да бъдат изпълнени с прилагане на тази разпоредба. Но тезата ми е съвсем различна и искам да признаете клиента ми за невиновен и постановите оправдателна присъда по повдигнатото обвинение от РП-Смолян. Това е моето искане, но ако приемете тезата на прокурора, то считам, че следва да се позовете на събраните доказателства по делото и да приложите разпоредбата на чл. 66 от НК. Моето становище и искане е да се произнесете оправдателна присъда.

Адвокат П.: Чухме така наречената теза, изразена от представителите на държавното обвинение и частното обвинение, чухме тезата и на част от защита. Очакваме интерпретацията и анализа. Изводът на тезата на държавното обвинение и частното обвинение е, че двамата подсъдими са виновни за извършване на престъплението, за което им е повдигнато обвинение, като се счита, че престъплението е извършено при условията на пряк умисъл, в съучастие, с еднородност на вината, престъплението било извършено с особена интензивност и че подсъдимите не признават вината си и затова представителката на държавното обвинение, подкрепена от представителя на частния обвинител искат сериозно и тежко наказание „Лишаване от свобода“ в размер на две години, което да бъде изтърпяно ефективно при първоначален общ режим. Ще се върнем на въпроса какво е станало на 19 срещу 20.10.2019 г. по време на едно ловно тържество, при което събралите се ловци и неловци са поканили оркестър, състоял се от три певици и петима музиканти. Подчертавам това обстоятелство, защото ми се струва, че показанията на петимата музиканти и трите певици за това, което е станало вътре в залата на ресторанта, като че ли са най-близко до истината, но те подкрепят тезата на обвинението. Затова обвинението дели свидетелите на две групи, подкрепящи обвинителната теза и пречеци. Една от свидетелките пред Вас разви свръхестествена способност, че независимо от звука на оркестъра, успяла да разбере по устните на пострадалия свидетел С. и един от подсъдимите- У., какви реплики си разменили вътре в залата на ресторанта. Това, което е станало вътре, е от безспорно значение за изясняване на фактичката обстановка, но по-важното е това, което е станало вън, извън залата на ресторанта, кои са били лицата, които са взели някакво участие и какво е било това участие, ако приемем тезата, че е имало физически сблъсък между пострадалия свидетел С. и двамата подсъдими, така както го описва пострадалият. От разпита на свидетелите- оркестъра, стана ясно, че действително подсъдимият У. и С. са излизали извън сградата на ресторанта, като и двамата- единият в показанията си, другият в обясненията си коренно се различават за това какво е станало между тях. Защитник съм на А. Е. и ме интересува какво е било участието му в този конфликт, който се е разиграл, ако изобщо е имало конфликт, който се е разиграл извън ресторанта, защото

никой от свидетелите вътре в ресторанта не говори за изразено видимо отношение между Е. и С.. В обясненията си Е. казва, че не е познавал до този момент С.. Не е имало нито видим, нито скрит мотив между тях да възникне конфликт, на каквато и да е била основа. Затова считам, че А. Е. не е взел участие в това, което е станало извън ресторанта. Още повече че той казва, че не е излизал извън ресторанта, останал е вътре и когато Б. У. е казал да си тръгват. Те спокойно си тръгват, след това вечерта идва полицията в къщата и след задържането му му става ясно, че е имало нещо, което не може да каже какво е било, тъй като той нито е бил очевидец, нито е бил участник в този съвсем условен конфликт. Колегата К. се спря подробно на заключението на СМЕ, която беше изслушана подробно и обстойно, въпреки че не одобрихте нашите искания. Адв. М. нарече тази експертиза блестяща, тъй като видите ли тя доказва, че причинените телесни увреждания не могат да бъдат получени така, както твърди един от подсъдимите. Искам да цитирам едно старо решение на тогавашния Върховен съд. Това е Решение №836/1990 г. на първо наказателно отделение и диспозитивът му е: „Показанията на пострадалия свидетел са едновременно източник на доказателства и средство за защита на накърнените му от престъпление права. Особеното положение на пострадалия в процеса може да го мотивира да бъде амбициозен, недобросъвестен и необективен. Това налага съдът, когато преценява показанията му, да ги подложи на подробен и задълбочен анализ“. Няма никой друг освен пострадалия свидетел, който да съобщава за присъствието на А. Е. пред входа на ресторанта. Ще се спра на вида и размера на наказанието от гледна точка на разпоредбата на чл. 36 от НК. За вида и размера на предложеното от прокурора наказание и подкрепено от частния обвинител и начина на неговото изтърпяване и разбира се това, че деянието както е формулирано в диспозитива на обвинителния акт и както го е възприел съдът се явява безспорно тежко престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК. Дали този вид, размер и начин на изтърпяване на наказанието кореспондира с това, което Вие ще приемете, че е извършил моя подзащитен А. Е.. Беше споменато за обща и особената превенция по чл. 36 НК, но нищо не се спомена за прекрасна характеристична справка, която има по делото на моя подзащитен. Баща на едно дете, дъщеря родена 2021 г., затова преминаваме към алтернативна пледоария пред Вас, ако сметете, че от събраните доказателства, отделен е въпросът дали всички доказателства бяха събрани по реда и условията, предвидени в НПК, тогава, ако приемете, че подзащитният ми е виновен, няма пречка спрямо него, с оглед характеристичната му справка, липсата на минали осъждания към момента на деянието, от справката, която имате от 20.09.2023 г., се вижда, че той е освободен от наказателна отговорност, като спрямо него е приложена разпоредбата на чл.78а НК. При налагане на такъв вид и размер на наказанието, то ще Ви моля то да бъде при

превес разпоредбата на чл.66 от НК, като приложите спрямо неговата личност подходящ изпитателен срок. Поддържам първото си становище, че няма доказателства, които да свързват моят подзащитен с това, което е станало на 19.10.2019 г. на входа на ресторанта, в който са се събрали да празнуват, както каза моят подзащитен „един хубав, прекрА. ловен ден“. Пледирам пред Вас невиновен и оправдателна присъда, но ако прецените моля да вземете положителната характеристиката и прецените размера, вида и начина на изтърпяване на наказанията.

На основание чл.297 от НПК съдът дава право на последна дума н подсъдимия Б. У.: Моля за оправдателна присъда.

На основание чл.297 от НПК съдът дава право на последна дума н подсъдимия А. Е.: Не се признавам за виновен. Моля за оправдателна присъда.

Съдът се оттегля на съвещание.

След съвещание **СЪДЪТ ОБЯВИ** присъдата си в публично съдебно заседание в присъствието на прокурора, подсъдимите А. Е. и Б. У., техните защитници: адв. Ч. П. и адв. Г. К., частният тъжител и граждански ищец С. С. и неговият повереник адв. М., на които разясни, че същата може да се протестира и обжалва пред Окръжен съд Смолян в 15-дневен срок, считано от днес.

На основание чл. 309, ал.4 НПК, съдът счита, че следва да потвърди взетата спрямо подсъдимия **Б. У.** мярка за неотклонение „Подписка“, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПОТВЪРЖДАВА взетата мярка за неотклонение „Подписка“ спрямо обвиняемия **Б. Е. У..**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок, считано от днес, чрез Районен съд гр. Смолян пред Смолянски окръжен съд.

На основание чл. 309, ал.4 НПК, съдът счита, че следва да потвърди взетата спрямо подсъдимия А. Е. мярка за неотклонение „Подписка“, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА взетата мярка за неотклонение „Подписка“ спрямо обвиняемия **А. Е. Е..**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок, считано от днес, чрез Районен съд гр. Смолян пред Смолянски окръжен съд.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 16.50 ч.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____